

یادداشت کارگری هفته:

چهارمین حرکت سریالی بازنشستگان با شعار: «تامین اجتماعی برپایه ی سبد معیشت، حق همه ی گروه های بازنشستگان است» برای تاریخ هفتم بهمن ۹۹ در دست تدارک است، با تمام نیرو صدایشان باشیم!

امیرجواهری لنگرودی!

روزشمار کارگری هفته طی هفته های گذشته تا به امروز تمامی تحرکات بازنشستگان را بازتاب داده است. گروههایی از بازنشستگان مطالبه گر با همه مشکلات جسمی و کبرسن، در شرایط کرونایی تا به امروز در بیست شهر به خیابان آمده اند و بر مطالبات خود تاکید کرده اند و با طرح شعارهایی نظیر «فقط کف خیابان / به دست میاد حق مان!» صراحت داده اند که اعتراضات سریالی را همچنان تا رسیدن به مطالبات شان ادامه خواهند داد. درست به همین دلیل است که برابر برخی گزارش ها، برخوردهای امنیتی و تهدیدات و تلاش های عوامل وابسته به این نیروها برای ایجاد تفرقه در میان بازنشستگان بیشتر شده است.

هم سرکوبگران، هم بازنشستگان و هم سایر گروههای هم سرنوشت با بازنشستگان تامین اجتماعی، از ظرفیت هایی که مطالبه گری سریالی و فرصت های همگرایی ایجاد می کند، شناخت کافی دارند.

در شرایطی هستیم که گروههای بزرگی از مردم محروم و زحمتکش را از کارگر و معلم و بازنشسته و پرستار تا دستفروش و بیکار و دانشجو و راننده در کام فقری سیاه گرفتار کرده و دربدر در این شرایط کرونایی در صف های مختلف تامین مایحتاج ضروری زندگی به حال خود رها شده اند. در طول چهار سال سیاست تعرضی دولت ترامپ در قبال ایران، رژیم همه فشارهای مضاعف ناشی از تحریم های شدیدتر آمریکا را به مردم منتقل کرده است. پیام بودجه سال آینده با طرح مجلس در حذف نرخ ارز

دولتی برای تامین ارزاق عمومی و کالاهای حیاتی هم چیزی نیست جز، گرانی های گسترده تر اصلی ترین اقلام مصرفی مردم نظیر نان. در مقابل ستاندن جان! این در حالی است که مهم ترین مطالبات آحاد این جمعیت عظیم همچنان نابرآورده مانده و چند و چون تامین معیشت اکنون به شکنجه ای روزمره تبدیل شده است. در این شرایط بدیهی است که تجمع های سریالی «کف خیابان» از این ظرفیت برخوردار است که مورد حمایت و همبستگی همه جانبه قرار گیرد. فراخوانی حرکت های همزمان و هم مکان از سوی گروه های مطالبه گر دیگر که در آخرین حرکت بارنشستگان تهران نمونه ای از آن را شاهد بودیم یکی از شکل های عملی همگرایی مطالباتی است.

در جمع بندی یادداشت پیشین ام با عنوان: «بازنشستگان امروز، کارگران دیروز، در دوران سخت کرونای گووید ۱۹، همچنان در کارند!»

«... حرکت های اعتراضی سریالی برای بازنشستگان که در واقع نماد شکل های خود سامان یابی شبکه ای در عصر شبکه های اجتماعی هستند از این جهت نیز حائز اهمیت است که نه بدهی های کلان دولت به تامین اجتماعی پرداخت شده، نه تناسبی بین افزایش پیش بینی شده برای حقوق و مستمری سال آینده با تورم شدیدی که در پیش است وجود دارد. فقط حرکت های اعتراضی سریالی گسترده و نیرومندی که مستقلا بر پایه فصل مشترک های مطالباتی گروه های مختلف مطالبه گران شکل گرفته باشد، می تواند جلوی ادامه سقوط فاجعه بار قدرت خرید اکثریت عظیم و دهها میلیونی کارگران و زحمتکشان را بگیرد. بازنشستگان تامین اجتماعی که بخش اصلی آنها را حداقل بگیران تشکیل می دهند اگر بتوانند در خصوص زمان تداوم اعتراضات و مطالبات اصلی و مرکزی خود به توافق برسند و از فرصت های موجود برای مشارکت هر چه وسیع تر بازنشستگان در تجمعات اعتراضی در تهران و شهرستان ها بهره برداری نمایند، می توانند قطار حرکت های نیرومند مطالباتی را بار دیگر به حرکت در آورند». (۱)، آنچه از چهارمین فراخوان بازنشستگان بر می آید تا دریافت مطالبات شان، این قطار را سر باز ایستادن نیست!

امروز بویژه باید در نظر داشت که با وجود تهدیدات امنیتی سرکوب جنبش بازنشستگان، به دلایل مختلف، از جمله سن و سال بازنشستگان، و حضور همزمان زنان و مردان بازنشسته در خیابان، هوشیاری حرکت های اعتراضی و عدم امکان سانسور خبری و رسانه ای، هزینه بالائی برای رژیم تولید خواهد کرد.

همزمان باید تاکید کرد که ظرفیت همگانی شدن شعار «تامین اجتماعی برپایه ی سبب معیشت، حق همه ی گروه های بازنشستگان» که در میان بازنشستگان تامین اجتماعی مطرح شده، بسیار بالاست و می تواند بخش های شاغل اردوی کار را هم با خود همراه سازد. اگر حاکمیت در اثر اعتراض بازنشستگان مجبور شود پرداختی های آنان را افزایش دهد، نمی تواند به شاغلین کمتر از آنها پرداخت کند. و قادر نیست در شرایطی که سرکوب مزدی فتر فشرده ای از نارضایتی انفجاری ایجاد کرده نسبت به شکل گیری زنجیره انتظارات مزدی سایر بخش ها بی توجه بماند.

بعلاوه بازنشسته فقط یک بازنشسته جدا از پایگاه خود نیست. بسیاری از بازنشستگانی که کماکان ارتباطاتی به شکل طبیعی با محل کار سابق خود دارند که می تواند در خدمت گسترش مطالبه گری موثر شود و هزینه برخوردهای امنیتی را افزایش دهد.

خواست درمان رایگان هم در شرایط کرونائی خواستی است که می تواند در دراز مدت به عنوان خواست مشترک طبقات پائینی، حاشیه نشینان و بخش هائی که از هرگونه تامین اجتماعی بدور هستند، مطرح شود.

در کنار همه اینها می دانیم که در میان بازنشستگان تامین اجتماعی نیز دغدغه حقوق زنان، لغو اعدام، آزادی زندانیان سیاسی، حقوق کارگران و واکسیناسیون رایگان و عمومی علیه کرونا به شکلی برجسته مطرح است. با این حال در آستانه دور جدید تجمعات اعتراضی بازنشستگان تامین اجتماعی، اعلام حمایت و همبستگی هر چه گسترده تر مطالباتی از سوی سایر بخش های حقوق و مستمری بگیران، مقابله با تفرقه افکنان و خنثی کردن گرایش های سازشکاری که زدو بندهای پشت درهای بسته و توصیه صبر و انتظار به بازنشستگان را بر طلب حق در «کف خیابان» از سوی آنان ترجیح می دهند، همچین ایادی کانون های زرد وابسته و بی عملی که کاری جز دلالی و کاسبی و خودفروشی برای مسئولان به نام بازنشستگان ندارند همچنان حائز اهمیت اساسی است. سوی دیگر ماجرا؛ اینبار چهارمین فراخوان سریالی بازنشستگان در آستانه ورود به چهل و دومین سالگرد انقلاب شکست خورده بهمن در تاریخ هفت بهمن ماه در تهران و جای جای کشور در برابر ما است. از اینرو هر جا فرقه ها در پی خرابکاری برمی آیند، باید با آن مقابله کنیم. برای پیش بردن اعتراضات زنجیره ای و مداوم از هیچ کوششی فروگذار نکنیم. تمرکز و فصل مشترک ها را در بین گروه های مختلف تقویت کنیم. شعارهای آنها را سرلوحه کار برای تقویت همگرایی بین آنها قرار دهیم. و با تمام قوا صدایشان باشیم!

منبع:

(۱)-امیرجوهری لنگرودی ، یادداشت کارگری هفته، بازنشستگان امروز، کارگران دیروز، در دوران سخت کرونای کُوید ۱۹، همچنان در کارند!

<http://karegari.com/maghalat/2020/12/27/Yaddashat%20Kargari%2027%20December%202020.pdf>

=====

روزشمار کارگری هفته شماره ۴۲ را از سایت روزشمار کارگری
،لینک زیر می توانید دنبال کنید!

<http://karegari.com/maghalat/2021/01/21/Roozshomar%20kargari%2042%20AmiR.pdf>